

Moppen

Bakker

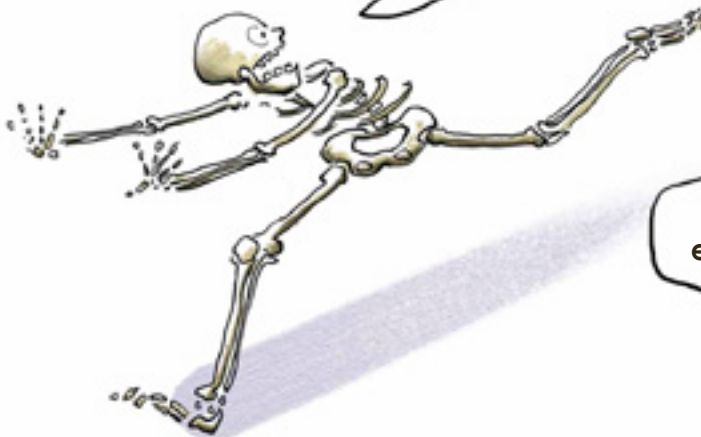
Hoe noem je het kind van de bakker?

Een koekje van eigen deeg!

Waarom ren je steeds achter me aan?

Rennen

Ik heb zin in een goed bot!

Domme draak

Twee domme draken lopen op straat.

Zegt de ene domme draak:

‘Mag ik nu eens in het midden lopen?’

Het terras van Piet en Riet

'Het is erg mooi weer, Piet!

Het is tijd voor ons terras.

Help je me met de stoelen?

Die kunnen we buiten zetten.'

Riet pakt een stoel op.

Piet volgt haar met een tafel.

Buiten blijft Riet met een ruk stil staan.

'Moet je dit nou toch zien!'

Piet schrikt zich een hoedje.

Het plein voor hun eethuis is vol.

Er staan veel tafels en stoelen,

maar die zijn niet van Piet en Riet.

'Wat denkt de buurman wel!' roept Riet.

'Dat het hele plein van hem is?'

Haar wangen worden rood.

'Kalm aan, Riet,' sust Piet.

'Bewaar de rust.'

Piet is even stil.

'Ons eethuis was dicht,

daarom gebruikt de buurman het hele plein.'

Riet briest:

'Maar nu is ons eethuis wel weer open!'

Ze pakt een stoel van de buurman
en gooit die aan de kant.
Dan smijt ze een tafel opzij.
'Ik zal niet vechten,' zegt Riet.
'Maar ik doe er alles aan,
om de klanten voor ons te winnen.
Dat mag toch wel?'
Piet zucht en knikt van ja.
Als dat maar goed gaat...

Piet zet de stoelen van de buurman opzij.
Hij zet ze voor het eethuis
van de buurman neer.
Dat doet hij ook met zijn tafels.
'Dit stuk is van de buurman,' wijst Piet.
'En dat stuk is voor ons.'

Dan roept Piet blij:
'Kijk eens wie daar is!'
Het is hun oude klant Kas,
die vroeger naar de buurman ging.
Riet rent op hem af en jodelt:
'Jo de lo de la ie tie!'
Kas spert zijn ogen open.
Hij snapt er niets van.
Riet steekt haar armen uit,
en dan jodelt ze nog harder:
'JO DE LO DE LA IE TIE!'

Uit het niets rent de buurman
naar buiten.
Hij straalt en begint te zingen.
'Riena, ma Riena, ma Riena!'
Ook de buurman steekt zijn armen opzij.
Kas kijkt van de een naar de ander.
Zijn mond valt open.
'Nou jij weer,' lacht Piet.

Als Riet steeds harder jodelt,
kiest Kas voor Piet en Riet.
Hij is een beetje bang voor Riet.
Dat zie je zo.

Vanaf nu gaat het zo bij elke klant:
Riet rent naar voren en jodelt.
De buurman holt ook en zingt.
De een gilt nog harder dan de ander.
Piet doet zijn vingers in zijn oren.
Hij ziet wel wie er wint...

Leuker dan wol

Ik ben Sien.

Ik ben een poes.

Mijn hele leven woon ik al bij Baas.

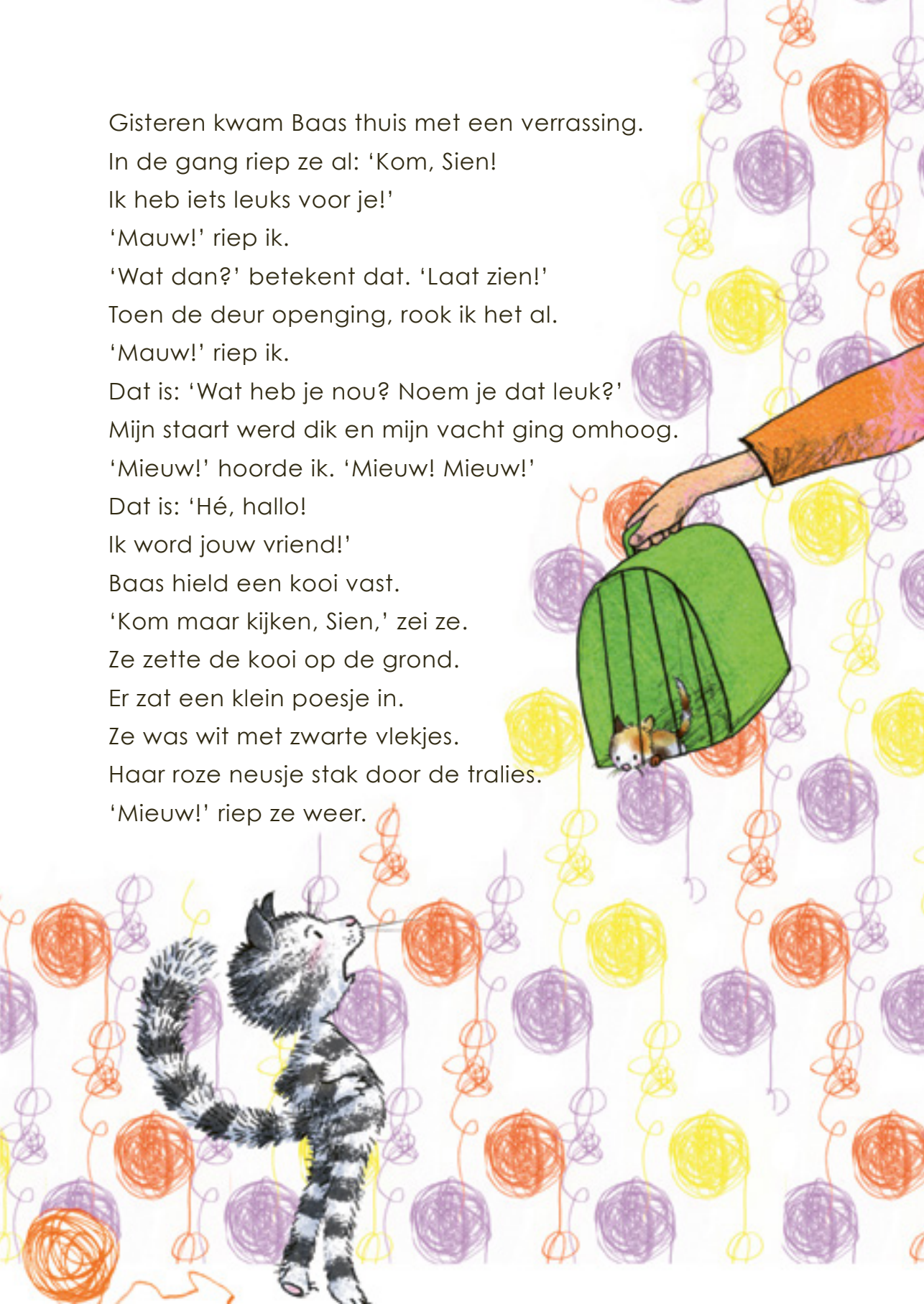
Baas aait zacht en speelt veel met mij.

Eigenlijk was het precies goed bij Baas.

Niets hoefde anders.

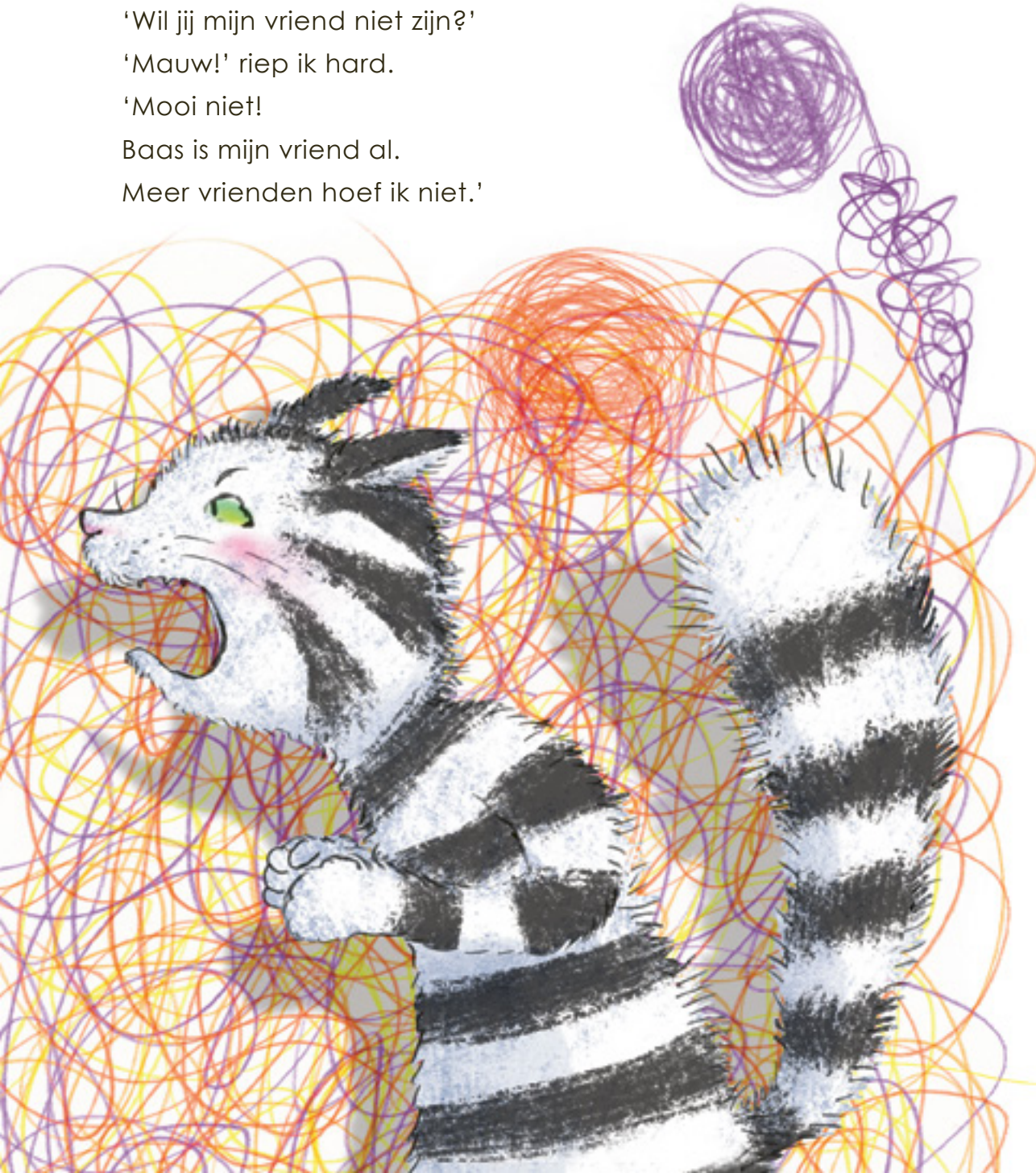
Maar... Baas vond van wel.

Gisteren kwam Baas thuis met een verrassing.
In de gang riep ze al: 'Kom, Sien!
Ik heb iets leuks voor je!'
'Mauw!' riep ik.
'Wat dan?' betekent dat. 'Laat zien!'
Toen de deur openging, rook ik het al.
'Mauw!' riep ik.
Dat is: 'Wat heb je nou? Noem je dat leuk?'
Mijn staart werd dik en mijn vacht ging omhoog.
'Mieuw!' hoorde ik. 'Mieuw! Mieuw!'
Dat is: 'Hé, hallo!
Ik word jouw vriend!'
Baas hield een kooi vast.
'Kom maar kijken, Sien,' zei ze.
Ze zette de kooi op de grond.
Er zat een klein poesje in.
Ze was wit met zwarte vlekjes.
Haar roze neusje stak door de tralies.
'Mieuw!' riep ze weer.

'Leuk om je te zien' betekent dat.
Ik blies naar het poesje en sloeg met mijn poot.
Snel trok ze haar neus weg.
'Mieuw!' zei ze zacht.
'Wil jij mijn vriend niet zijn?'
'Mauw!' riep ik hard.
'Mooi niet!
Baas is mijn vriend al.
Meer vrienden hoef ik niet.'

'Nou, nou!' zei Baas. 'Doe eens lief, Sien!

Dit is Mies. Ze komt bij ons wonen.

Dat is toch leuk?'

Boos liep ik naar de doos met mijn kleedje erin.

Ik ging liggen en deed mijn ogen dicht.

Zo zag ik Mies niet.

Ik hoorde hoe Baas de kooi opendeed.

'Kom maar, Mies,' zei ze.

'Kijk maar eens rond.'

'Mieuw!' hoorde ik.

'Is dat wel veilig?' betekent dat.

Ik deed mijn ogen op een kier.

Baas kroelde Mies over haar hoofd.

Net zo zacht als ze bij mij altijd doet.

Mies spinde.

Ik gromde, maar Baas en Mies hoorden mij niet.

Baas zei: 'Ik ga naar de winkel.

Brokken kopen voor Mies.

Zijn jullie lief voor elkaar?'

'Mieuw!' zei Mies.

Dat betekent: 'Ik wil wel.

Maar die grote daar doet zo naar.'

Ik deed of ik sliep.

Toen Baas weg was, kwam Mies

naar mij toe.

'Mieuw!' zei ze.

Dat is: 'Hé Sien, slaap je echt?'

Ze kwam dichterbij...

En dichterbij...

Weer zei ze: 'Mieuw!'

Dat is: 'Mag ik bij jou in de doos?'

'MAUW!' riep ik heel hard.

Dat is: 'Ik ga je pakken, Miespoes!'

Mies schrok.

Ze sprong in de lucht met haar pootjes stijf.

Toen rende ze weg.

Ik ging achter haar aan.

Over de bank en over de tafel.

Een vaas met bloemen viel om.

Het water stroomde over de vloer.

Mies was heel snel.

Ik kon haar niet pakken.

We renden door de keuken, over het aanrecht.

Een kopje viel stuk.

Toen sprong Mies op de koelkast.
Die is heel hoog.

'Mieeuw!' riep ze. 'Mieeuw!'

'Help!' betekent dat. 'Help!'

Ik zat op het aanrecht en keek
omhoog.

Net goed! dacht ik en ik ging
terug naar mijn doos.

Mies piepte maar door.

'Mieeuw! Mieeuw! Mieeuw!'

Er kwam geen eind aan.

'Mauw!' zei ik.

'Hou toch je mond!'

Na een poosje ging ik weer kijken.
Daar zat Mies.

Heel hoog op de koelkast.

Ze leek nog kleiner dan eerst.

KOELKAST

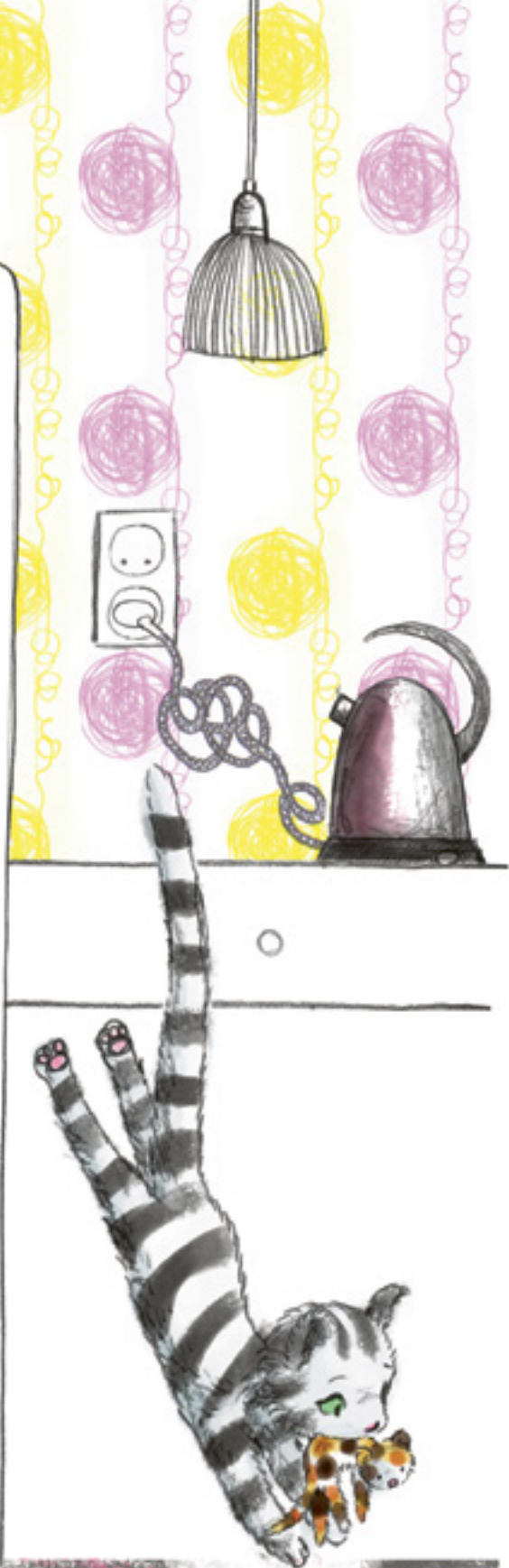

Net een piepend bolletje wol.
Ik speel graag met wol.
Zou je met Mies ook zo leuk kunnen spelen?
Ineens vroeg ik me dat af.
Ook al wilde ik het niet.
'Mieuw!' piepte Mies.
'Help me dan! Ik kan er niet af.'
Ik deed nog steeds niets.
Wel dacht ik: Die Mies
rent lekker hard.
Een bolletje wol kan
dat niet.
Zou Mies leuker zijn
dan wol?
'Mieuw!' riep Mies weer.
Toen sprong ik op de koelkast.

Mies schrok en liep achteruit.
Ik ging naar haar toe
en beet in haar nek.
Met Mies in mijn bek
sprong ik naar beneden.
Eerst op het aanrecht en
toen op de vloer.
'Mieuw!' riep Mies.
'Wat doe je nou, Sien?'
Ik zei niets, want haar vel zat
in mijn bek.
Ik liep naar mijn doos en legde
haar erin.
Toen kroop ik naast haar.
Het paste precies.
Ik rook aan haar en zij rook
aan mij.
Haar geur was fijn.
Zelfs beter dan de geur
van Baas.
'Mauw?' vroeg ik.
Dat betekent: 'Lig je lekker,
Mies?'
'Mieuw!' zei Mies.

'Ik lag nog nooit zo goed.'

Ik likte haar kop en Mies spinde
heel hard.

Toen Baas thuiskwam, hoorden we haar niet.

We sliepen diep.

Als twee echte vrienden, dicht tegen elkaar.

Krentenbaard

Regel

Voor je krentenbaard
hoor je heel veel
cadeautjes te krijgen.

Margreet was niet op school.

Daarom loop ik alleen van school naar huis.

Saai.

Zal ik bij haar langgaan?

Als ik aanbel, doet haar moeder open.

'Hoi mevrouw, komt Margreet buiten spelen?'

Maar haar moeder schudt haar hoofd.

'Margreet heeft een krentenbaard,' zegt ze.

'Is dat lekker?' vraag ik.

Margreets moeder lacht.

'Nee kind, ze heeft heel veel korstjes in haar gezicht.'

'Mag ik het zien?' vraag ik.

Ik ben heel nieuwsgierig naar die baard.
Haar moeder fronst.
'Heel even dan.
Maar niet te dicht bij Margreet komen,
want het is besmettelijk.'

Margreet zit voor de televisie met chips.
Ik kijk naar haar gezicht.
Ik zie heel veel korstjes.
'Is dat je krentenbaard?'
'Ja,' lacht Margreet.
Ze is blij dat ik er ben.
'Kijk,' zegt ze, 'ik heb een nieuwe trui.'
Het is een trui met een paardje erop.
'Mooi,' zeg ik.
'En een dvd,' gaat ze verder.
'En een armband en een spel.'

'Waarom? Je bent toch niet jarig?!'
'Voor mijn krentenbaard!' zegt ze blij.

'O,' zeg ik.
Ik ga dichtbij zitten.
'Dat wil ik ook wel, zo'n baard.'
Mijn wang houd ik tegen
Margreets gezicht.

'Nee, niet doen!'
Het is Margreets moeder.
Ze trekt me bij Margreet vandaan.
'O, Floor, ik hoop dat je niet besmet bent,' zegt ze bezorgd.

Ik zwaai naar Margreet.
'Ik ga maar weer.
Dag.'

Thuis staat mijn moeder in de keuken.
'Margreet heeft een krentenbaard,' zeg ik.
Mijn moeder roert in een pan.
'Goh.'
'Dat is erg, hoor, zo'n baard.
Dan ben je zielig en dan krijg je cadeaus.
Het is net alsof je jarig bent.'
Mijn moeder draait zich om.
'Wie zegt dat?'
'Dat is gewoon zo,' zeg ik.
'Dat zijn de regels.'
Ze is even stil.
'Dat zou mooi zijn,' zegt ze dan.
'Dan zou ieder kind wel krentenbaard willen.'
'Ja,' zegt Kees.
Ik loop snel naar de spiegel.
Gelukkig zie ik nog geen krentenbaard.
Maar goed ook.
Want ik zou vast geen cadeaus krijgen!